

gang her i dette Thing, hvorfor jeg ogsaa varmt anbefaler Thinget at vedtage dette Vædringsforflag, overbevist om, at man ikke derved gjør Lovens farlig, men at man gjør den nyttig.

H. Niassmussen: Jeg har begjæret Ordet for at lægge min Anbefaling til for Forslaget under Nr. 2 til § 4, som er stillet af 2 ærede Medlemmer. Jeg tror, at den Førefilling, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Næfing) havde om den Begjærlighed, der vilde blive hos Folk efter at komme ind i denne Kreditforening, af de Grunde, som han anførte, er meget overdreven og aldeles urigtig. Det ftaa klart for mig, at i heldigste Tilfælde vil denne Kreditforening kun blive fagt ligesaa meget som de bestaaende Kreditforeninger. Jeg antager det for meget sandsynligt, at det selv med den største Økonomi ikke vil være muligt at holde Administrationsudgifterne indenfor den Grændse, som de holdes indenfor i de bestaaende Kreditforeninger, og om ogsaa Statsgarantien kan bidrage til, at den Slags Kreditforeningsobligationer kunne heves, lad mig fige, et Par Procent over de andre Kreditforeningsobligationer, vil utvivlsomt den Fordel, der derved vindes, gaa til Administrationsomkostninger. Desuden kan jeg ikke unblade, da jeg har Ordet, at fige, at den Beføllning, der er Spørgsmaal om, lever under de trangefte Vilkaar, som nogen Del af Beføllningen lever under her i Landet. Det er et Slid og Slæb fra Morgen til Aften, Dag og Nat, Søgn og Hellig. Jeg tør godt fige, at den simple Dagleier og den jordløse Husmand, uden at jeg derfor vil fige, at de have det godt, kunne gaa en Helligdag og hvile fig, medens vi kunne fe dem, der ere i Besiddelse af Jord, gaa og slide dels med egen Kraft og dels med den, som de have tillaaens. De have faa at fige aldrig Fred for at slide. (Rosengørn: Maa jeg bede om Ordet!). Dertil kommer, at naar vi skulle blive ftaaende ved 2,500 Kr. som Grændsen for, at de kunne komme ind i en Kreditforening, ftaa det for mig faaledes, at den er fat altsfor knap. Den Mand, der eier en Eiendom, som kun kan tageres til 2,500 Kr., og som har Familie og Driftsomkostninger for den Enule Jord, som han har, og som skal svare Rente af 1,200 Kr., har Mere at bestille med sine Udgifter, end han egentlig kan taale. Vi ere endogfaa berettigede til at tænke os, at den Mand, der har en Eiendom paa indtil 4,000 Kr., neppe er den, der kan svare Rente af 1,200 Kr. Hovedgrunden for mig til at lægge et godt Ord ind for, at vi i det Mindste komme op til 4,000 Kr., er at gjøre det muligt for den Slags Folk at komme ind i en Kreditforening, hvor de kunne erholde et Laan, som de nogenlunde kunne være tjente med

at hære. Det er min Overbevisning, at en Mand, der har en Eiendom til en Værdi af 2,500 Kr., flet ikke er tjent med at faae et Laan paa 1,200 Kr., og det skal han afslut have, naar hans Eiendom har en Værdi af 2,500 Kr.; thi kan han ikke laane 1,200 Kr., kan han flet ikke komme ind i Kreditforeningen. Der er en anden Slags Eiendomme, der ikke maa lades ude af Betragtning, og som faa at fige ere affkaarne fra Kreditforeningerne. Det er jordløse Huse eller rettere Huse, som besiddes af Industriadvende. Haandværkere paa Landet have tidt og ofte et Hus, som har en meget antagelig Værdi og en solid Værdi i Forhold til den Brug, hvortil det benyttes, men den Slags Eiendomme kunne flet ikke faae Laan i de bestaaende Kreditforeninger, idet man, idetmindste for Sjylands Vedkommende i den nørrejhste Kreditforening, kun vil have Eiendomme med Jord. Denne Slags Eiendomme ere altsaa aldeles affkaarne fra at komme ind i Kreditforeningerne, men ogsaa de Industriadvende trænge i allerhøiefte Grad til Hjalp. Forholdet er blevet faaledes, at det navnlig i den sidste Menneftaalder er meget fjelbent, at private Folk indlade fig paa at laane ud i faadanne fmaa Eiendomme, og det felfølgelig paa Grund af den Betragtning, at i Tilfælde af, at Folk blive uvederhæftige, er der ikke alene Risiko forbundet med at faae de udlagte Penge, men der er en Medfølelse tilfæde, som gjør, at de flet ikke ville indlade fig paa de Forhold af Frygt for, at de ffulde komme i det Tilfælde at forauktionere en faadan Eiendom, det er Folks Karakter imod, og faa foretrække de flet ikke at indlade fig i den Slags Forhold, men at andringe deres Penge paa anden Vis. At Vedtagelsen af Vædringsforlaget i mindfte Maade ffulde have Indflydelse paa Udfiftningsforholdene, den Tankegang kan jeg flet ikke gaa ind paa. Det er faa langt fra, at denne Kreditforening vil frifte Nogensomhelst til at dele deres Eiendom, det vil det paa ingen Maade. Jeg skal faaledes anbefale, at Vædringsforlaget om de 4,000 Kr. bliver indfat i Lovforlaget. Jeg havde naturligtvis med Slæde ftemt for de 5,000 Kr. og for Lovforlaget, som det foreligger fra Folkethinget, og hvis Ministeren vilde gve det fin meget gode Anbefaling og kraftige Underftøttelse, ffulde jeg næften tro, at Landstinget var gaaet med, men uden Ministerens varme Anbefaling kan der jo ikke være Tale om at gaa høiere end til 4,000 Kr.

Ordføreren: Ja, de forffjellige Grunde, som ere anførte for, at man bør gaa høiere end til 2,500 Kr. have ingenlunde været mig ubekjendte, og jeg indbrømmer, at de have deres store Betydning. Hvad der for mig har været Hovedsagen,